

[Socialministeren]

i, at der er en tilskyndelse til at arbejde. Men reglerne skal også ses i lyset af, at grundbeløbet til førtidspensionister gives som en form for kompensation for en forventet lav indtjeningssmulighed. Har en førtidspensionist derfor trods alt en indkomst af betydning, må grundbeløbet aftrappes i takt med, at forudsætningerne for at yde det falder bort.

Som nævnt vil en gift førtidspensionist kunne modtage pension med en indkomst, der stort set svarer til garantilønnen. Lempes aftrapningen med henblik på, at pensionisten får mere ud af et ekstraarbejde, vil en pensionist kunne modtage et beløb på grund af forventet manglende indtjeningsevne på trods af en indkomst, der ligger over garantilønnen.

Spm. nr. 466

Til *udenrigsministeren* (16/1 81) af:

Preben Lange (Grøn.):

»Hvilke modforholdsregler agter regeringen at tage over for det hollandske forbud af 4. september 1980 mod import af alle former for sælskindsprodukter?«

Begrundelse

Salget af sælskind er det eneste grundlag for økonomisk indkomst for 1/3 af den grønlandske befolkning. Det vil derfor kunne få vidtrækkende konsekvenser for den grønlandske befolkning, hvis det hollandske forbud, som – især for de sæler, der fanges ved Grønland – mangler videnskabelig begrundelse, får lov til at stå ved magt og eventuelt medfører præcedens for andre EF-lande.

Besvarelse (28/1 81):

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Udenrigsministeriet har i løbet af sommeren og efteråret 1980 flere gange protesteret over for Holland og påpeget, at det hollandske forbud ikke var videnskabeligt begrundet og efter dansk opfattelse ikke var foreneligt med EF-retten.

Det er beklageligt, at Holland desuagtet har gennemført et forbud. EF-Kommissionen undersøger for tiden det hollandske forbud, og fra dansk side er man i kontakt med Kommissionen med henblik på, at den kan

sikre, at de grønlandske rettigheder, der følger af EF-medlemskabet, bliver respekteret.

Spm. nr. 477

Til *justitsministeren* (16/1 81) af:

Pilgaard Andersen (FP):

»Er ministeren enig med folketingsmedlem Henning Jensen i, at narkomaner skal slippe for straf, hvis de stjæler for at skaffe sig penge til narkotika, såfremt de indvilliger i at påbegynde og fuldføre en behandling?«

Begrundelse

Efter spørgerens mening lægges der en utrolig slaphed for dagen over for narkomaner, hvis det efterhånden har udviklet sig således, at man accepterer, at narkomaner både stjæler og driver utugt for at skaffe sig penge til stoffer, uden at de bliver straffet i lighed med andre borgere, hvis blot de tilkendegiver at ville indlade sig på behandling. Imidlertid foreligger der en udtalelse fra ministeren om, at man ikke kan tvinge narkomaner til behandling, hvorfor et tilsagn fra en narkoman er som et slag i luften.

Hvis man forestillede sig en sådan amnestiordning, ville hele vort retssystem falde til jorden, og langt de fleste kriminelle handlinger ville blive begået under påskud af påvirkning af narkotika.

Besvarelse (29/1 81):

Justitsministeren (Ole Espersen):

Der gennemføres for tiden i Sverige en lokalt begrænset forsøgsordning med en særlig form for behandling af kriminelle stofmisbrugere. Behandlingsformen går under navnet »kontraktsvård« og er udformet med forbillede i de regler om »civil commitment«, som findes i visse delstater i USA. Ordningen indebærer i hovedtræk, at narkotikamisbrugere, som er fundet skyldige i en lovovertrædelse, i visse tilfælde kan få tilbud om at blive undergivet forsorg i overensstemmelse med et særligt behandlingsprogram i stedet for sædvanlige strafferetlige sanktioner. Efter et ophold på en afvænningsklinik overføres den pågældende til forsorg i frihed, men han skal holde sig stoffri i hele behandlingsperioden og skal give møde to gange om ugen med henblik på urinprøvekontrol hermed.